

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 195

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 52

19 august 2009

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
	I <i>Rezoluții, recomandări și avize</i>	
	AVIZE	
	Consiliu	
2009/C 195/01	Avizul Consiliului din 7 iulie 2009 privind programul de stabilitate actualizat al Sloveniei pentru perioada 2008-2011	1
<hr/>		
	II <i>Comunicări</i>	
	COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚII ȘI ORGANE ALE UNIUNII EUROPENE	
	Comisie	
2009/C 195/02	Autorizație pentru ajutoarele de stat acordate în conformitate cu dispozițiile articolelor 87 și 88 din Tratatul CE – Cazuri în care Comisia nu ridică obiecții ⁽¹⁾	6
2009/C 195/03	Comunicarea Comisiei de anulare și înlocuire a Comunicării nr. 178/05 din 31 iulie 2009 privind autoritatea abilitată să elibereze certificate de autenticitate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 620/2009	8

RO

2009/C 195/04	Comunicare a Comisiei privind restabilirea viabilității și evaluarea măsurilor de restructurare luate în sectorul financiar, în contextul crizei actuale, în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat ⁽¹⁾	9
---------------	--	---

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII EUROPENE

Comisie

2009/C 195/05	Rata de schimb a monedei euro	21
---------------	-------------------------------------	----

V Anunțuri

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN DOMENIUL CONCURENȚEI

Comisie

2009/C 195/06	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul COMP/M.5604 – Dong/Kom-Strom) ⁽¹⁾	22
2009/C 195/07	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul COMP/M.5421 – Panasonic/Sanyo) ⁽¹⁾	23

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

AVIZE

CONSILIU

AVIZUL CONSILIULUI

din 7 iulie 2009

privind programul de stabilitate actualizat al Sloveniei pentru perioada 2008-2011

(2009/C 195/01)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1466/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice ⁽¹⁾, în special articolul 5 alineatul (3),

având în vedere recomandarea Comisiei,

după consultarea Comitetului economic și financiar,

EMITE PREZENTUL AVIZ:

1. La 7 iulie 2009, Consiliul a examinat programul de stabilitate actualizat al Sloveniei pentru perioada 2008-2011.
2. Creșterea economică puternică înregistrată de Slovenia în ultimii ani, care a atins o medie de 5 % în perioada 2004-2008, a fost marcată de rezultate foarte bune în domeniul exporturilor și al investițiilor. Dat fiind gradul ridicat de deschidere al economiei, aceasta a fost grav afectată de criza mondială. Activitatea a înregistrat o scădere puternică în cursul anului 2008, care a culminat în ultimul trimestru. În același timp, economia a indicat o creștere a costurilor unitare ale forței de muncă. În plus, consumul privat, deși susținut de o creștere puternică a ocupării forței de muncă și a salariilor, a fost limitat de rata mare a inflației și de scăderea încrederii consumatorilor. Profitând de marja de manevră fiscală oferită de nivelul moderat al deficitului și al datoriei înainte de intrarea în criză, autoritățile au adoptat măsuri de susținere a economiei, cu scopul de a stabiliza sistemul financiar, de a proteja locurile de muncă și de a mări potențialul de creștere, la care se adaugă scutițiile de impozite acordate firmelor înainte de izbucnirea crizei. În același timp, având în vedere necesitatea de a îmbunătăți sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor publice, după prezentarea programului (în cadrul bugetului suplimentar adoptat de guvern la 17 iunie), au fost luate măsuri de consolidare și s-au realizat economii suplimentare, cu scopul de a opri creșterea rapidă a deficitului public, care a cunoscut o evoluție ascendentă de la mai puțin 1 % din PIB în 2008 la peste 5 % din PIB în 2009 (deteriorarea a fost cauzată în

⁽¹⁾ JO L 209, 2.8.1997, p. 1. Documentele la care se face trimitere în prezentul text sunt disponibile la adresa: http://ec.europa.eu/economy_finance/about/activities/sgp/main_en.htm

proporție de aproximativ 50 % de intervenția stabilizatorilor automați). Renunțarea la măsurile de stimulare fiscală și revenirea la consolidarea bugetară reprezintă un obiectiv important pentru viitor, alături de necesitatea de a îmbunătăți sustenabilitatea pe termen lung prin reforma sistemului de pensii. Având în vedere evoluțiile recente ale salariilor și productivității, o altă provocare este îmbunătățirea competitivității prin politici salariale adecvate și activități susținute în domeniul cercetării și inovării, care ar trebui să contribuie la creșterea intensității tehnologice în sectorul de fabricație.

3. Scenariul macroeconomic care stă la baza programului preconizează că, după o creștere a PIB-ului real de 3,5 % în 2008, va urma o scădere de 4 % în 2009, după care, în restul perioadei analizate, se va reveni la creștere. Evaluat pe baza informațiilor disponibile în prezent ⁽¹⁾, în special pe baza informațiilor referitoare la PIB-ul real pentru primul trimestru din 2009, publicate după prezentarea programului, acest scenariu pare să se bazeze pe ipoteze de creștere favorabile. În 2009, creșterea economică ar putea fi mai mică decât se estimase în program, iar redresarea ar putea fi mai discretă în 2010. În lumina acestor informații, creșterea șomajului ar putea fi mai rapidă decât se prevăzuse în programul actualizat. Previziunile din program referitoare la inflație, care se estimează că va urma o tendință moderată, după ce atinsese apogeul în 2008, par a fi realiste. Programul actualizat prevede o scădere mai pronunțată a deficitului extern comparativ cu previziunile serviciilor Comisiei din 2009 (de la 5,6 % din PIB în 2008), în contextul unei semnificative ajustări în sens negativ a creșterii salariale din sectorul privat.
4. Potrivit notificării fiscale din primăvara anului 2009, deficitul bugetului general pentru 2008 este estimat la 0,9 % din PIB, în conformitate cu ținta stabilită în actualizarea anterioară a programului de stabilitate, dar cu o creștere a PIB-ului mai mică decât se prevăzuse (3,5 % comparativ cu 4,6 %, cât era planificat). Execuția bugetară a fost marcată de depășiri ale plafoanelor de cheltuieli. Astfel, nu s-a putut depăși obiectivul stabilit pentru 2008, depășire care ar fi fost posibilă având în vedere (i) rezultatul din 2007, care a fost cu peste un punct procentual din PIB mai bun decât se estimase în programul anterior și (ii) creșterea veniturilor din 2008, mai puternică decât se prevăzuse în buget. Veniturile au crescut cu 7,1 % față de nivelul planificat de 6,4 %, înregistrându-se evoluții favorabile în ceea ce privește impozitele pe veniturile personale, contribuțiile sociale și veniturile nefiscale. Cheltuielile au crescut cu 10,7 % în loc de 7,4 % și s-au înregistrat depășiri în domeniul investițiilor publice, al transferurilor sociale și al remunerației salariaților.
5. Conform programului actualizat, se estimează că deficitul public va crește semnificativ în 2009, la nivelul de 5,1% din PIB, reflectând funcționarea stabilizatorilor automați și diferitele măsuri discreționare, precum și dinamica puternică a transferurilor sociale (în special în cadrul mecanismelor de indexare) și a remunerației salariaților (ca urmare a acordului privind reducerea „decalajelor salariale”). Conform programului, măsurile de susținere a economiei, prevăzute în pachetul de măsuri de stimulare propus de guvern, și măsurile expansioniste luate înainte de izbucnirea crizei (în principal scutiri de impozite pentru companii) s-ar cifra la aproape 2 % din PIB. În același timp, au fost adoptate măsuri de consolidare sub forma majorării accizelor și a economiilor de cheltuieli cu masa salarială din sectorul public, consumul intermediar și investițiile. Acestea din urmă au fost anunțate în programul de stabilitate și ulterior parțial confirmate în bugetul suplimentar. Programul prevede o creștere a deficitului structural, altfel spus a deficitului ajustat ciclic exceptând măsurile one-off și alte măsuri temporare, de 1 ¼ puncte procentuale din PIB (calculat pe baza metodologiei stabilite de comun acord), care indică o orientare fiscală expansionistă.
6. Strategia pe termen mediu prezentată în program este aceea de a reduce deficitul bugetului general pe parcursul perioadei analizate, prin concentrarea ajustării la începutul perioadei, de la peste 5 % din PIB în 2009 la 3,4 % din PIB în 2011. Deficitul primar ar cunoaște o îmbunătățire ușor mai accelerată, având în vedere creșterea estimată a sarcinii financiare aferente dobânzilor. Programul confirmă obiectivul pe termen mediu (OTM) referitor la un deficit structural de 1 % din PIB ca poziție bugetară în cazul Sloveniei dar, cu toate că prevede progrese în direcția îndeplinirii OTM începând cu 2010, nu preconizează realizarea acestuia pe parcursul perioadei acoperite de program. Reflectând obiectivul de a „retrage măsurile de stimulare fiscală, în funcție de relansarea economică, până în 2011”, consolidarea preconizată se referă mai ales la cheltuieli, ca urmare a scăderii subvențiilor cu 1 punct procentual din PIB în perioada 2009-2011. Schema de subvenționare a salariilor ar trebui eliminată treptat în 2010, iar măsurile de stimulare restante în domeniul cheltuielilor, în 2011. Creșterea preconizată a sarcinii financiare aferente dobânzilor, cu ¼ de punct procentual din PIB, pe parcursul perioadei analizate, este în general contrabalansată de o scădere a remunerației salariaților ca pondere în PIB. Se estimează că măsurile pentru transferurile sociale vor fi înghețate până la sfârșitul anului 2010 (la nivelul atins în prima jumătate a anului 2009).

⁽¹⁾ Evaluarea ia în deosebi în calcul previziunile serviciilor Comisiei din primăvara anului 2009, dar și alte informații care au devenit disponibile ulterior.

Se prevede o creștere a veniturilor cu ½ de punct procentual din PIB în 2010. Se preconizează că ponderea datoriei publice brute, estimată la 22,8 % din PIB în 2008, va crește cu 13,5 puncte procentuale în perioada acoperită de program. Creșterea semnificativă a deficitului primar reprezintă peste jumătate din creșterea ponderii datoriei, dar aceasta este determinată și de efectul „bulgărelui de zăpadă”, precum și de o ajustare stoc-flux semnificativă în 2009, reflectând recapitalizările și operațiunile cu lichidități menite să susțină sectorul financiar.

7. Asupra rezultatelor bugetare prevăzute în program planează riscuri de deteriorare pe parcursul perioadei analizate. În primul rând, creșterea economică ar putea fi mai mică decât se estimase în program. În al doilea rând, așa cum se sugera în bugetul suplimentar adoptat după prezentarea programului, este posibil ca economiile de cheltuieli în domeniul consumului intermediar și al investițiilor, anunțate în programul de stabilitate pentru 2009, să nu se realizeze integral. Există, de asemenea, riscul depășirii plafoanelor de cheltuieli: de exemplu, noua reducere preconizată a cheltuielilor salariale nu a fost încă negociată cu partenerii sociali. De asemenea, ar putea fi dificil să se asigure, așa cum se prevăzuse, eliminarea măsurilor de stimulare din sfera cheltuielilor, acestea constând în principal din subvenții. În al treilea rând, pe lângă impactul creșterii economice care ar putea fi mai mică decât se estimase, diminuarea veniturilor ar putea deveni realitate începând cu 2010, mai ales în ce privește impozitele indirecte. În fine, garanțiile guvernamentale semnificative oferite în cadrul măsurilor de susținere a sectorului financiar constituie un risc în plus pentru țintele bugetare (cheltuielile ar crește dacă și când aceste garanții ar fi utilizate). Riscurile negative care amenință țintele bugetare, amplificate de incertitudinea cu privire la ajustarea stoc-flux, implică posibilitatea ca ponderea datoriei să crească mai rapid decât se estimase în program.
8. În Slovenia, impactul bugetar pe termen lung al îmbătrânirii populației se situează cu mult peste media din UE, fiind influențat în mare măsură de o creștere relativ accentuată a cheltuielilor preconizate în sectorul pensiilor, ca pondere din PIB, în deceniile următoare. Poziția bugetară din 2008 estimată în program, care s-a înrăutățit comparativ cu poziția inițială din programul precedent, sporește impactul bugetar al îmbătrânirii populației asupra decalajului privind sustenabilitatea. Reducerea pe termen mediu a deficitului primar, după cum se prevede în program, și o nouă reformă a pensiilor care să limiteze creșterea considerabilă a cheltuielilor legate de îmbătrânirea populației, în special prin încurajarea prelungirii vieții active, ar contribui la reducerea riscurilor ridicate care amenință sustenabilitatea finanțelor publice pe termen lung.
9. Cadrul bugetar al Sloveniei oferă posibilități de ameliorare, mai ales în domeniul controlului cheltuielilor, având în vedere faptul că strategia bugetară se bazează pe restrângerea cheltuielilor. În același timp, eficiența cheltuielilor publice, inclusiv în domeniul sănătății, ar putea fi îmbunătățite, astfel încât să se garanteze că diminuarea cheltuielilor nu afectează calitatea serviciilor oferite. Pentru a realiza acest obiectiv, guvernul intenționează să introducă, începând cu noul ciclu bugetar (2010-2011), un proces bugetar bazat pe rezultate; programul nu oferă însă detalii cu privire la modul în care acest lucru se va pune în practică.
10. Slovenia a adoptat o serie de măsuri pentru a garanta stabilitatea sectorului financiar. În toamna anului 2008, a fost introdusă garantarea nelimitată de către stat a depozitelor bancare ale persoanelor fizice. În plus, guvernul poate să utilizeze următoarele tipuri de măsuri: (i) să acorde împrumuturi sau să facă investiții de capital în instituții de credit, companii de (re)asigurări și fonduri de pensii; (ii) să acorde garanții de stat instituțiilor de credit pentru refinanțarea operațiunilor; și (iii) să achiziționeze creanțe de la instituțiile de credit. Se preconizează eliminarea graduală a acestor măsuri până la sfârșitul anului 2010. Plafonul pentru volumul total al garanțiilor de stat a fost stabilit la 12 miliarde EUR (33 % din PIB). Un al doilea set de măsuri, adoptat la începutul anului 2009, cuprinde o schemă de garanții de stat pentru împrumuturile bancare acordate întreprinderilor și recapitalizarea Băncii slovene de exporturi și dezvoltare și a Fondului pentru antreprenoriat (reprezentând împreună 0,6 % din PIB). În fine, guvernul a depus în bănci, cu titlu temporar, veniturile obținute din câteva emisiuni recente de obligațiuni.
11. În conformitate cu planul european de redresare economică aprobat în decembrie 2008 de Consiliul European, Slovenia a adoptat două pachete de stimulare fiscală. Alături de facilitățile fiscale în beneficiul companiilor stabilite înainte de izbucnirea crizei, măsurile de stimulare ar reprezenta încă aproape 2 % din PIB și ar fi parțial finanțate prin măsurile de consolidare deja adoptate și anunțate. Pe baza bugetului suplimentar, impactul net se ridică la aproximativ ¼ % din PIB. Măsurile par să fie un răspuns adecvat la situația de încetinire a creșterii economice, având în vedere faptul că marja de manevră fiscală oferită de nivelul moderat al deficitului și al datoriei la începutul crizei este limitată de problemele legate de sustenabilitatea pe termen lung.

Măsurile de stimulare pot fi considerate oportune și specifice deoarece se concentrează pe stoparea deteriorării pieței muncii și pe sporirea potențialului de creștere și a competitivității prin stimularea investițiilor în noi tehnologii și în cercetare și dezvoltare. După prezentarea programului, guvernul a mai adoptat un al treilea set de măsuri, prin care se realocă o parte a fondurilor din cele două pachete anterioare, ca urmare a slabei utilizări a schemei de subvenționare a salariilor. Acesta prevede sprijin suplimentar pentru piața muncii, precum și un transfer forfetar în beneficiul persoanelor defavorizate. Se intenționează ca măsurile de stimulare legate de cheltuieli (în principal subvenții) să aibă caracter temporar (valabile doi sau trei ani), însă restul măsurilor, inclusiv scutirile de impozite stabilite anterior, au caracter permanent. Investițiile în infrastructură aflate în derulare ar trebui să sprijine la rândul lor procesul de redresare. Măsurile adoptate de autorități sunt legate de programul de reformă pe termen mediu și de recomandările adresate de către Comisie la 28 ianuarie 2009 fiecărui stat membru, în cadrul Strategiei de la Lisabona pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă și aprobate de Consiliul European de primăvară la 19 martie.

12. După creșterea puternică a deficitului din 2009, se estimează că acesta se va diminua progresiv, mai ales în 2010. Având în vedere riscurile care amenință țintele bugetare, deficitul nu va reveni la valoarea de referință de 3 % din PIB până la finalul perioadei analizate (2011). Este posibil ca în 2009 deficitul să crească semnificativ, chiar peste ținta stabilită în program. Orientarea fiscală din program pentru 2010 și 2011 nu ar asigura o îmbunătățire structurală adecvată având în vedere problemele de sustenabilitate pe termen lung, cu excepția cazului în care s-a produce o reformă a sistemului de pensii și s-ar lua măsuri legate de riscurile care amenință respectarea țintelor bugetare, în special prin eliminarea măsurilor de stimulare odată cu redresarea economică, prin implementarea altor măsuri de consolidare și prin garantarea unui control ferm al cheltuielilor. De asemenea, ajustarea prevăzută pentru 2011 ar trebui accelerată având în vedere că se preconizează reluarea creșterii economice.

13. În ceea ce privește datele necesare, specificate în codul de conduită pentru programele de stabilitate și de convergență, programul prezintă o serie de omisiuni în ceea ce privește datele obligatorii și cele opționale ⁽¹⁾.

Concluzia generală este că politica fiscală din Slovenia va fi expansionistă în 2009, conform planului european de redresare economică (PERE). Slovenia a adoptat măsuri de susținere a economiei în conformitate cu marja de manevră oferită de nivelul moderat al deficitului și al datoriei la momentul începerii crizei care, alături de scutirile de taxe acordate companiilor înainte de izbucnirea crizei, par să constituie un răspuns adecvat la PERE. Măsurile sunt oportune, specifice și parțial temporare. Pe lângă susținerea economiei și a ocupării forței de muncă, măsurile vizează sporirea potențialului de creștere și a competitivității prin stimularea investițiilor în noi tehnologii și în cercetare și dezvoltare. În același timp, întrucât marja de manevră fiscală este redusă de problemele de sustenabilitate pe termen lung, au fost adoptate măsuri de consolidare, care să contribuie la finanțarea măsurilor de stimulare. Programul anunță economii suplimentare pentru 2009, care par să fi fost confirmate doar parțial în bugetul suplimentar adoptat la 17 iunie. Ulterior, programul preconizează o revenire la consolidarea fiscală, cu îmbunătățiri ale soldului structural primar în 2010 și, într-o măsură mai mică, în 2011, însă nu se prevede reducerea deficitului sub valoarea de referință de 3 % din PIB până la sfârșitul perioadei analizate. Strategia bugetară este supusă riscurilor de deteriorare, deoarece creșterea economică ar putea fi mai mică decât se estimase. În plus, eliminarea măsurilor de stimulare s-ar putea dovedi dificilă și nu se exclud depășirile plafoanelor de cheltuieli. Cu toate că ponderea datoriei este scăzută (dar totuși în creștere rapidă), se estimează că Slovenia se confruntă cu un risc ridicat legat de sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor publice, din pricina incidenței bugetare semnificative preconizate a îmbătrânirii populației.

În lumina evaluării de mai sus, Slovenia este invitată:

- (i) să implementeze în 2009 măsurile de stimulare, în conformitate cu PERE și în cadrul Pactului de stabilitate și de creștere;
- (ii) să înceapă să elimine măsurile de stimulare fiscală, conform programului, în 2010 și, după aceea, să pună în aplicare o consolidare semnificativă prin măsuri concrete; să mențină astfel un control strict asupra cheltuielilor publice, inclusiv prin implementarea îmbunătățirilor planificate a fi aduse cadrului bugetar;
- (iii) să îmbunătățească, în vederea creșterii prevăzute a cheltuielilor legate de îmbătrânirea populației, sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor publice, prin continuarea reformei sistemului de pensii, în special pentru a încuraja prelungirea vieții active.

⁽¹⁾ Mai exact, lipsesc datele privind soldul net față de restul lumii.

Tabel comparativ al principalelor previziuni macroeconomice și bugetare

		2007	2008	2009	2010	2011
PIB real (variație %)	PS apr. 2009	6,8	3,5	- 4	1	2,7
	COM primăvara 2009	6,8	3,5	- 3,4	0,7	n.d.
	PS nov. 2007	5,8	4,6	4,1	4,5	n.d.
Inflație IAPC ⁽⁴⁾ (%)	PS apr. 2009	3,6	5,7	0,4	1,6	2,6
	COM primăvara 2009	3,8	5,5	0,7	2	n.d.
	PS nov. 2007	3,4	3,5	2,8	2,6	n.d.
Output gap ⁽¹⁾ (% din PIB potențial)	PS apr. 2009	4,7	4,4	- 2,3	- 3,5	- 3,1
	COM primăvara 2009	4,5	3,2	- 1,3	- 2,7	n.d.
	PS nov. 2007	0,7	0,5	0,1	0,2	n.d.
Soldul net față de restul lumii (% din PIB)	PS apr. 2009	n.d.	n.d.	n.d.	n.d.	n.d.
	COM primăvara 2009	- 3,7	- 5,6	- 4,6	- 4,4	n.d.
	PS nov. 2007	n.d.	n.d.	n.d.	n.d.	n.d.
Soldul bugetului general (% din PIB)	PS apr. 2009	0,5	- 0,9	- 5,1	- 3,9	- 3,4
	COM primăvara 2009	0,5	- 0,9	- 5,5	- 6,5	n.d.
	PS nov. 2007	- 0,6	- 0,9	- 0,6	0	n.d.
Sold primar (% din PIB)	PS apr. 2009	1,8	0,2	- 3,6	- 2,2	- 1,6
	COM primăvara 2009	1,8	0,2	- 3,9	- 4,7	n.d.
	PS nov. 2007	0,7	0,2	0,6	1,1	n.d.
Sold ajustat ciclic ⁽²⁾ (% din PIB)	PS apr. 2009	- 1,6	- 2,9	- 4,1	- 2,3	- 2
	COM primăvara 2009	- 1,7	- 2,5	- 4,9	- 5,2	n.d.
	PS nov. 2007	- 0,9	- 1,1	- 0,7	- 0,1	n.d.
Sold structural ⁽³⁾ (% din PIB)	PS apr. 2009	- 1,6	- 2,9	- 4,1	- 2,3	- 2
	COM primăvara 2009	- 1,7	- 2,5	- 4,9	- 5,2	n.d.
	PS nov. 2007	- 0,8	- 1	- 0,7	- 0,1	n.d.
Datorie publică brută (% din PIB)	PS apr. 2009	23,4	22,8	30,5	34,1	36,3
	COM primăvara 2009	23,4	22,8	29,3	34,9	n.d.
	PS nov. 2007	25,6	24,7	23,8	22,5	n.d.

Observații:

⁽¹⁾ Output gap-urile și soldurile ajustate ciclic în conformitate cu programul, recalulate de serviciile Comisiei pe baza informațiilor din program.

⁽²⁾ Pe baza unei creșteri potențiale estimate de 3,9 %, 4,9 %, 1,0 % și respectiv 2,2 % în perioada 2007-2010.

⁽³⁾ Cea mai recentă actualizare a programului și previziunile serviciilor Comisiei din primăvara anului 2009 nu includ măsuri one-off și alte măsuri temporare.

⁽⁴⁾ Pentru programe este indicată definiția IPC.

Surse:

Programele de stabilitate (PS); previziunile serviciilor Comisiei din primăvara anului 2009 (COM); calculele serviciilor Comisiei.

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚII ȘI ORGANE ALE UNIUNII EUROPENE

COMISIE

**Autorizație pentru ajutoarele de stat acordate în conformitate cu dispozițiile articolelor 87 și 88 din
Tratatul CE**

Cazuri în care Comisia nu ridică obiecții

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2009/C 195/02)

Data adoptării deciziei	2.7.2008
Numărul de referință al ajutorului	N 847/06
Stat membru	Slovenia
Regiune	Západné Slovensko
Titlu (și/sau numele beneficiarului)	Samsung Electronics LCD Slovakia s.r.o.
Temei legal	Zákon č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov; Zákon č. 565/2001 Z.z. o investičných stimuloch v platnom znení; Zákon č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy v znení neskorších predpisov; Zákon č. 595/2003 Z.z. o daniach z príjmov, v znení neskorších predpisov, § 52 ods. 4; Zákon č. 366/1999 Z.z. o daniach z príjmov v znení platnom k 31. decembru 2003, § 35b; Výnos Ministerstva hospodárstva č. 1/2005 o poskytovaní dotácií v rámci právomoci Ministerstva hospodárstva; Vyhláška Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 235/2002 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o náležitostiach žiadosti o poskytnutie investičných stimulov; Zákon č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti v znení neskorších predpisov, § 54.
Tipul măsurii	Ajutor individual
Obiectiv	Dezvoltare regională, Ocuparea forței de muncă
Forma de ajutor	Subvenție directă, Avantaj fiscal
Buget	Buget global: 2 314 milioane SKK
Valoare	21,97 %
Durată (perioadă)	—
Sectoare economice	Echipamente electrice și optice

Numele și adresa autorității de acordare a ajutorului	Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky Mierová 19 827 15 Bratislava 212 SLOVENSKO/SLOVAKIA Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Špitálska ul. č. 8 812 67 Bratislava SLOVENSKO/SLOVAKIA
Alte informații	—

Textul deciziei în limba (limbile) originală (originale), din care au fost înlăturate toate informațiile confidențiale, poate fi consultat pe site-ul:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm

Data adoptării deciziei	17.6.2009
Numărul de referință al ajutorului	N 584/08
Stat membru	Franța
Regiune	—
Titlu (și/sau numele beneficiarului)	Régime d'aides aux énergies renouvelables de l'Agence pour le Développement et la Maîtrise de l'Energie 2009-2013
Temei legal	Délibération du Conseil d'Administration de l'Agence pour le Développement et la Maîtrise de l'Energie n° 08-5-4 du 9 octobre 2008: «Système d'aides aux énergies renouvelables 2009-2013». Loi du 15 juillet 2008 relative au développement économique régional
Tipul măsurii	Regim de ajutoare
Obiectiv	Protecția mediului
Forma de ajutor	Subvenție directă
Buget	Buget global: 735 milioane EUR
Valoare	—
Durată (perioadă)	Până la 31.12.2013
Sectoare economice	Toate sectoarele
Numele și adresa autorității de acordare a ajutorului	Agence de l'Environnement et de la Maîtrise de l'Energie 20 avenue du Grésillé BP 90406 49004 Angers Cedex 01 FRANCE
Alte informații	—

Textul deciziei în limba (limbile) originală (originale), din care au fost înlăturate toate informațiile confidențiale, poate fi consultat pe site-ul:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm

**Comunicarea Comisiei de anulare și înlocuire a Comunicării nr. 178/05 din 31 iulie 2009 privind
autoritatea abilitată să elibereze certificate de autenticitate în temeiul Regulamentului (CE) nr.
620/2009**

(2009/C 195/03)

Prin Regulamentul (CE) nr. 617/2009 al Consiliului din 13 iulie 2009, publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* seria L 182 din 15 iulie 2009, s-a deschis un contingent tarifar pentru importurile de carne de vită de calitate superioară.

Articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 620/2009 al Comisiei din 13 iulie 2009 precizează că punerea în liberă circulație a produselor importate în cadrul acestui contingent este condiționată de prezentarea unui certificat de autenticitate.

Următoarea autoritate este autorizată să elibereze certificate de autenticitate în cadrul prezentului regulament.

Food Safety and Inspection Service (FSIS) of the United States Department of Agriculture (USDA)
Washington D.C., 20250
UNITED STATES OF AMERICA

Comunicare a Comisiei privind restabilirea viabilității și evaluarea măsurilor de restructurare luate în sectorul financiar, în contextul crizei actuale, în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2009/C 195/04)

1. INTRODUCERE

1. În cadrul reuniunilor sale din 20 martie 2009 și din 18 și 19 iunie 2009, Consiliul European și-a confirmat angajamentul în favoarea restaurării încrederii și a bunei funcționări a pieței financiare – premisă indispensabilă pentru redresarea din actuala criză financiară și economică. Având în vedere natura sistemică a crizei și interconexiunea care caracterizează sectorul financiar, au fost întreprinse o serie de acțiuni la nivel comunitar pentru a restabili încrederea în sistemul financiar, pentru a menține piața internă și pentru a asigura sistemul de acordare de credite la nivelul economiei ⁽¹⁾.

2. Aceste inițiative trebuie completate prin acțiuni la nivelul instituțiilor financiare pentru a se asigura că sunt în măsură să facă față crizei actuale și să redobândească viabilitatea pe termen lung fără să recurgă la ajutoare de stat pentru a-și îndeplini funcția de creditare pe o bază mai solidă. Comisia se ocupă deja de o serie de cazuri privind ajutoarele de stat, generate de intervențiile statelor membre în scopul de a evita probleme legate de lichiditate, solvență sau creditare. În trei comunicări succesive, Comisia a prezentat orientări privind conceperea și punerea în aplicare a ajutoarelor de stat în favoarea băncilor ⁽²⁾. Comunicările au recunoscut că severitatea crizei a justificat acordarea de ajutoare, care au fost considerate compatibile în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (b) din Tratatul de instituire a Comunității Europene și a asigurat un cadru pentru acordarea coerentă de garanții publice, pentru recapitalizare și pentru luarea de măsuri pentru salvarea activelor depreciate de către statele membre. Raționamentul principal al acestor norme constă în asigurarea faptului că măsurile de salvare pot să îndeplinească integral obiectivele de stabilitate

financiară și de menținere a fluxurilor de credit, garantând în același timp o concurență echitabilă între băncile ⁽³⁾ situate în diferite state membre, cât și între băncile care beneficiază de ajutor public și cele care nu beneficiază de acesta, evitându-se competițiile nefaste pentru obținerea de subvenții, limitându-se riscul moral și asigurându-se competitivitatea și eficiența băncilor europene pe piețele comunitare și internaționale.

3. Normele privind ajutoarele de stat oferă un instrument de asigurare a coerenței măsurilor luate de acele state membre care au decis să treacă la acțiune. Cu toate acestea, decizia de a utiliza fonduri publice, de exemplu pentru a prelua de la bănci activele depreciate aparține statelor membre. În unele situații, instituțiile financiare vor fi în măsură să facă față crizei actuale fără operarea de modificări majore sau fără să beneficieze de ajutor suplimentar. În alte cazuri, ajutorul de stat poate fi necesar, sub forma garanțiilor, recapitalizării sau a salvării activelor depreciate.

4. Atunci când o instituție financiară a beneficiat de ajutor de stat, statele membre trebuie să prezinte un plan de viabilitate sau un plan de restructurare fundamental în vederea confirmării sau restabilirii viabilității pe termen lung a băncilor fără să se bazeze pe ajutoare de stat. Au fost deja stabilite criterii pentru a delimita condițiile în care o bancă poate avea nevoie de o restructurare mai substanțială și condițiile în care sunt necesare măsuri pentru a face față denaturării concurenței, cauzată de ajutoare ⁽⁴⁾. Prezenta

⁽¹⁾ În comunicarea sa către Consiliul European din 4 martie 2009, intitulată „Stimularea redresării economice europene”, COM(2009) 114 final, Comisia a anunțat un program de reformă care vizează remediarea unor deficiențe de ordin mai general din cadrul de reglementare aplicabil instituțiilor financiare care funcționează în Comunitate.

⁽²⁾ A se vedea comunicarea Comisiei „Aplicarea normelor privind ajutoarele de stat în cazul măsurilor adoptate în legătură cu instituțiile financiare în contextul actualei crize financiare mondiale” („Comunicarea privind sectorul bancar”), (JO C 270, 25.10.2008, p. 8) și comunicarea Comisiei „Recapitalizarea instituțiilor financiare în contextul actualei crize financiare: limitarea ajutorului la minimum necesar și garanții împotriva denaturărilor nejustificate ale concurenței” („Comunicarea privind recapitalizarea”) (JO C 10, 15.1.2009, p. 2) și Comunicarea Comisiei privind tratarea activelor depreciate în sectorul bancar comunitar („Comunicarea privind activele depreciate”) (JO C 72, 26.3.2009, p. 1). Pentru o prezentare generală a practicii Comisiei de luare a deciziilor, a se vedea Tabloul de bord privind ajutoarele de stat – primăvara 2009 actualizat, ediție specială privind ajutoarele de stat în contextul crizei actuale financiare și economice, COM(2009) 164 final din 8 aprilie 2009.

⁽³⁾ Sfera de aplicare a prezentei comunicări este limitată la instituțiile financiare, astfel cum se precizează în Comunicarea privind sectorul bancar. În scopul facilitării referințelor, orientările prezentate în prezenta comunicare se referă la bănci. Cu toate acestea, orientările se aplică *mutatis mutandis* altor instituții financiare, dacă este cazul.

⁽⁴⁾ Criteriile și circumstanțele specifice care determină obligația de a prezenta un plan de restructurare au fost explicate în Comunicarea privind sectorul bancar, în Comunicarea privind recapitalizarea și în Comunicarea privind activele depreciate. Ele se referă, în special, dar nu exclusiv, la situațiile în care o bancă confruntată cu probleme a fost recapitalizată de stat sau la cele în care banca care beneficiază de măsurile de salvare a activelor a primit deja ajutor de stat în orice formă care contribuie la acoperirea sau evitarea pierderilor (cu excepția participării într-un sistem de garanție), care, împreună, depășesc 2 % din totalul activelor ponderate în funcție de risc ale băncii. Gradul de restructurare va depinde de gravitatea problemelor fiecărei bănci. În schimb, în conformitate cu respectivele comunicări (în special punctul 40 din comunicarea privind recapitalizarea și anexa V la comunicarea privind activele depreciate), în cazul în care se acordă o sumă limitată băncilor care, în esență, funcționează bine, li se cere statelor membre să prezinte un raport Comisiei referitor la utilizarea fondurilor publice, care să includă toate informațiile necesare pentru evaluarea viabilității băncii în cauză, a utilizării capitalului primit și a parcursului prevăzut pentru desprinderea de ajutorul de stat. Examinarea viabilității ar trebui să demonstreze profilul de risc și adecvarea preconizată a capitalului acestor bănci și să evalueze planurile lor de afaceri.

comunicare nu aduce modificări acestor criterii, ci le completează, în vederea sporirii predictibilității și asigurării unei abordări coerente, explicând modul în care Comisia va evalua compatibilitatea ajutoarelor de restructurare⁽¹⁾, acordate de statele membre instituțiilor financiare în condițiile actuale ale crizei sistemice, în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (b) din tratat.

5. Comunicarea privind sectorul bancar, Comunicarea privind recapitalizarea și Comunicarea privind activele depreciate reamintesc principiile de bază stabilite prin Liniile directoare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate⁽²⁾. Aceste principii necesită, înainte de toate, ca ajutoarele pentru restructurare să conducă la restabilirea viabilității întreprinderii pe termen mai lung, fără ajutorul statului. De asemenea, principiile presupun ca ajutoarele pentru restructurare să fie însoțite, în măsura posibilului, de o repartizare adecvată a obligațiilor și de măsuri destinate să minimizeze denaturarea concurenței, care, pe termen mai lung, ar slăbi fundamental structura și funcționarea pieței în cauză.
6. Integritatea pieței interne și dezvoltarea băncilor din Comunitate trebuie să constituie un element-cheie în aplicarea acestor principii, fragmentarea și segmentarea pieței trebuind să fie evitate. Odată ce criza actuală a fost depășită, băncile europene ar trebui să dețină o poziție globală puternică bazată pe piața financiară unică europeană. În egală măsură, Comisia reafirmă necesitatea de a anticipa și de a gestiona schimbările într-un mod

⁽¹⁾ Adică ajutoarele care au fost temporar autorizate de Comisie ca ajutoare pentru salvare în temeiul „Liniilor directoare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate” (JO C 244, 1.10.2004, p. 2) sau ajutoarele temporar autorizate în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (b) din tratat, precum și orice noi ajutoare care pot fi notificate ca fiind necesare în vederea restructurării. Prin urmare, prezenta comunicare va fi aplicată în locul „Liniilor directoare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate” în vederea evaluării ajutoarelor pentru restructurare acordate băncilor în condițiile actuale ale crizei sistemice.

⁽²⁾ În trecut, Comisia a adoptat o serie de decizii privind ajutoarele pentru restructurare [compatibile în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (c) din tratat] băncilor aflate în dificultate, pe baza unui proces general de restructurare care a permis beneficiarilor să-și redobândească viabilitatea pe termen lung fără ajutoarele care afectează în mod nejustificat concurența. Strategiile tipice de restructurare au inclus reorientarea modelelor de întreprinderi, închiderea sau dezinvestirea părților din întreprinderi, a filialelor sau a sucursalelor, modificări ale managementului activelor și pasivelor, vânzarea către concurența viabilă a unei întreprinderi în funcționare sau divizarea și vânzarea diferitelor părți ale întreprinderii. A se vedea, de exemplu: Decizia 98/490/CE a Comisiei din 20 mai 1998 privind ajutorul acordat de Franța grupului Crédit Lyonnais (JO L 221, 8.8.1998, p. 28), Decizia 2005/345/CE a Comisiei din 18 februarie 2004 privind ajutorul pentru restructurare acordat societății Bankgesellschaft Berlin AG de Germania (JO L 116, 4.5.2005, p. 1), Decizia 2009/341/CE a Comisiei din 4 iunie 2008 privind ajutorul de stat C 9/2008 (ex NN 8/2008, CP 244/07) pus în aplicare de Germania pentru Sachsen LB (JO L 104, 24.4.2009, p. 34) și Tabloul de bord privind ajutoarele de stat din toamna 2006, COM(2006) 761 final, p. 28 http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/studies_reports/2006_autumn_en.pdf, care include un studiu special privind ajutoarele pentru salvare și restructurare.

responsabil din punct de vedere social și subliniază necesitatea respectării legislației naționale de punere în aplicare a directivelor comunitare privind informarea și consultarea lucrătorilor, directive care se aplică în astfel de circumstanțe⁽³⁾.

7. Prezenta comunicare explică modul în care Comisia va examina ajutoarele pentru restructurarea băncilor în contextul crizei actuale, luând în considerare necesitatea de adaptare a practicii anterioare în perspectiva naturii și dimensiunii globale a crizei actuale, rolul sistemic al sectorului bancar pentru întreaga economie și efectele sistemice care pot decurge din nevoia ca o serie de bănci să se restructureze în decursul aceleiași perioade:

— Planul de restructurare va trebui să includă un diagnostic complet al problemelor băncii. În vederea elaborării unor strategii durabile pentru restabilirea viabilității, băncile ar trebui, în consecință, să simuleze situații de criză. Această primă etapă în restabilirea viabilității ar trebui să se întemeieze pe parametrii comuni care se vor baza, în măsura posibilului, pe metodologii adoptate la nivel comunitar. De asemenea, băncile vor trebui, dacă este cazul, să anunțe activele depreciate⁽⁴⁾;

— Având în vedere scopul fundamental de realizare a stabilității financiare și perspectiva economică dificilă care predomină la nivel comunitar, se va acorda o atenție specială elaborării unui plan de restructurare, și, în special, asigurării unui calendar suficient de flexibil și de realist al etapelor necesare de punere în aplicare. În cazul în care punerea în aplicare imediată a măsurilor structurale nu este posibilă din cauza circumstanțelor legate de piață, ar trebui luate în considerare garanții comportamentale intermediare;

— Comisia va aplica principiul de bază al repartizării adecvate a obligațiilor între statele membre și băncile beneficiare, ținând cont de situația de ansamblu a sectorului financiar. În cazul în care repartizarea obligațiilor nu este posibilă imediat din cauza situației pieței la momentul salvării, acest proces trebuie realizat într-o etapă ulterioară a punerii în aplicare planului de restructurare;

— Măsurile de limitare a denaturării concurenței de către o bancă salvată din același stat membru sau din alte state membre ar trebui elaborate într-un mod care să limiteze producerea oricărui dezavantaj altor bănci, luând în considerare faptul că natura sistemică a crizei actuale a necesitat o intervenție a statului de mare amploare în acest sector;

⁽³⁾ A se vedea, de asemenea, comunicarea intitulată „Restructurare și ocuparea forței de muncă” din 31 martie 2005 [COM(2005) 120 final din 31 martie 2005], precum și buna practică în materie de restructurare, convenită de partenerii sociali europeni în noiembrie 2003.

⁽⁴⁾ În conformitate cu Comunicarea privind activele depreciate.

- Furnizarea de ajutor suplimentar pe parcursul perioadei de restructurare ar trebui să constituie o posibilitate în cazul în care este justificată de motive legate de stabilitatea financiară. Orice ajutor suplimentar ar trebui să se limiteze la minimul necesar pentru asigurarea viabilității.
8. Secțiunea 2 se aplică în cazurile în care statului membru îi revine obligația de a notifica un plan de restructurare ⁽¹⁾. Principiile care se află la baza secțiunii 2 se aplică prin analogie cazurilor în care statului membru nu îi revine obligația oficială de a notifica un plan de restructurare, dar trebuie totuși să demonstreze viabilitatea ⁽²⁾ băncii beneficiare. În acest din urmă caz, și cu excepția situațiilor în care există temeri, Comisia va solicita, în mod normal, informații mai puțin detaliate ⁽³⁾. În cazul în care există îndoiele, Comisia va solicita cu precădere date privind simularea adecvată a situațiilor de criză, în conformitate cu punctul 13, precum și date privind validarea rezultatelor simulării de către autoritatea națională competentă. Secțiunile 3, 4 și 5 se aplică exclusiv cazurilor în care statul membru are obligația de a notifica un plan de restructurare. Secțiunea 6 se referă la sfera temporară de aplicare a prezentei comunicări și se aplică atât statelor membre care trebuie să notifice un plan de restructurare pentru beneficiarii de ajutor, cât și statelor membre care trebuie numai să demonstreze viabilitatea beneficiarilor de ajutor.
- ## 2. RESTABILIREA VIABILITĂȚII PE TERMEN LUNG
9. În cazul în care, pe baza orientărilor sau deciziilor anterioare ale Comisiei, unui stat membru îi revine obligația de a prezenta un plan de restructurare ⁽⁴⁾, planul trebuie să fie complet, detaliat și să se bazeze pe un concept coerent. Planul trebuie să demonstreze modul în care banca va restabili viabilitatea pe termen lung fără ajutor de stat, în cel mai scurt termen posibil ⁽⁵⁾. Notificarea oricărui plan de restructurare trebuie să includă o comparație cu opțiuni alternative, inclusiv o divizare sau o absorbire de către o altă bancă pentru a permite Comisiei să estimeze ⁽⁶⁾ dacă sunt disponibile soluții mai bine orientate către piață care sunt mai puțin costisitoare sau care denaturează în măsură mai mică concurența, conforme cu menținerea stabilității financiare. În cazul în care nu se poate restabili viabilitatea băncii, planul de restructurare ar trebui să indice modalitatea de lichidare a acesteia în ordine.
10. Planul de restructurare trebuie să identifice cauzele dificultăților cu care se confruntă banca și punctele deficitare ale băncii și să prezinte modul în care măsurile de restructurare propuse remediază problemele de bază ale băncii.
11. Planul de restructurare trebuie să ofere informații privind modelul de afaceri al beneficiarului, cu precădere privind structura sa organizațională, privind finanțarea [demonstrarea viabilității structurii de finanțare pe termen scurt și lung ⁽⁷⁾], guvernanta corporativă [demonstrarea prevenirii conflictelor de interese, precum și managementul necesar al schimbărilor ⁽⁸⁾], managementul riscurilor (inclusiv anunțarea activelor depreciate și previzionarea prudentă a activelor neperformante), managementul activelor și pasivelor, generarea de fluxuri de numerar (care ar trebui să atingă niveluri suficiente fără ajutor din partea statului), angajamentele neincluse în bilanț [demonstrarea sustenabilității lor și consolidarea lor atunci când banca este subiectul unei expuneri semnificative ⁽⁹⁾], gradul de îndatorare, adecvarea actuală și preconizată a capitalului în conformitate cu reglementările aplicabile privind supervizarea (pe baza evaluării prudente și a preconizării adecvate) și structura de remunerare în vederea motivării ⁽¹⁰⁾, (demonstrarea modului în care aceasta promovează rentabilitatea pe termen lung a beneficiarului).
12. Viabilitatea fiecărei activități comerciale și fiecărui centru de profit trebuie analizată, cu ajutorul defalcărilor necesare. Restaurarea viabilității băncii trebuie să rezulte în principal din măsuri interne. Ea se poate baza pe factori externi, cum ar fi variații ale prețurilor și ale cererii față de care influența întreprinderii este foarte redusă, dar numai dacă supozițiile privind piața sunt în general acceptate. Procesul de restructurare necesită o dezangajare a activităților care, pe termen mediu, ar continua, din punct de vedere structural, să producă pierderi.
13. O bancă își restabilește viabilitatea pe termen lung atunci când este în măsură să-și acopere toate costurile, inclusiv costurile legate de amortizare și costurile financiare și să obțină un nivel adecvat de rentabilitate financiară, luând în considerare profilul de risc al băncii. Banca restructurată trebuie să fie în măsură să concureze pe piață pentru obținerea de capital, pe baza calităților sale proprii, în conformitate cu cerințele reglementare relevante. Rezultatele preconizate ale restructurării planificate trebuie să fie demonstrate cu ajutorul unui scenariu de bază, precum și cu ajutorul scenariilor de simulare a situațiilor de criză. Pentru aceasta, planurile de restructurare trebuie să ia în considerare, *inter alia*, situația actuală și perspectivele privind piețele financiare, reflectând scenariul de bază și supozițiile cele mai defavorabile. Simularea situațiilor de criză trebuie să țină cont de o serie de scenarii, inclusiv de o combinație de tipuri de criză și de o recesiune globală prelungită. Supozițiile trebuie comparate cu referințe sectoriale adecvate, modificate corespunzător pentru a lua în considerare noile elemente ale crizei actuale de pe piețele

⁽¹⁾ În conformitate cu Comunicarea privind sectorul bancar, Comunicarea privind recapitalizarea și Comunicarea privind activele depreciate. A se vedea punctul 4 din prezenta comunicare.

⁽²⁾ În conformitate cu Comunicarea privind sectorul bancar, Comunicarea privind recapitalizarea și Comunicarea privind activele depreciate, în cazul în care un ajutor cu o valoare limitată este acordat băncilor fundamental sănătoase, statele membre trebuie să prezinte Comisiei o analiză a viabilității acestora.

⁽³⁾ În conformitate, în special cu punctul 40 din Comunicarea privind recapitalizarea și cu anexa 5 din Comunicarea privind activele depreciate.

⁽⁴⁾ După cum s-a prezentat la punctul 8 din prezenta comunicare, în cazul în care secțiunea 2 se referă la un plan de restructurare, principiile care se află la baza secțiunii 2 se aplică prin analogie și analizelor viabilității.

⁽⁵⁾ Un model indicativ pentru un plan de restructurare este prezentat în anexă.

⁽⁶⁾ Dacă este cazul, Comisia va solicita opinia unui consultant extern pentru a examina planurile de restructurare notificate în vederea analizării viabilității, repartizării obligațiilor și minimizării denaturării concurenței. De asemenea, Comisia poate solicita certificarea diferitelor elemente de către supervizori.

⁽⁷⁾ A se vedea, de exemplu, Decizia Comisiei din 2 aprilie 2008 în cazul NN 1/2008 *Northern Rock*, JO C 135, 3.6.2008, p. 21 și Decizia 2009/341/CE în cazul C 9/2008 *SachsenLB*.

⁽⁸⁾ A se vedea Decizia 2009/341/CE în cazul C 9/2008 *SachsenLB*.

⁽⁹⁾ Cu excepția circumstanțelor justificate în mod corespunzător. A se vedea Decizia Comisiei din 21 octombrie 2008 în cazul C 10/2008 *IKB*, nepublicată încă.

⁽¹⁰⁾ În conformitate cu Recomandarea Comisiei 2009/384/CE din 30 aprilie 2009 privind politicile de remunerare în sectorul serviciilor financiare (JO L 120, 15.5.2009, p. 22).

financiare. Planul trebuie să cuprindă măsuri care să se ocupe de eventualele cerințe care rezultă din testele de simulare a situațiilor de criză. Testele de simulare a situațiilor de criză trebuie să se bazeze, în măsura posibilului, pe parametri comuni conveniți la nivel comunitar (precum metodologia dezvoltată de Comitetul supervisorilor bancari europeni) și, dacă este cazul, să fie adaptați la circumstanțele specifice țării și sectorului ei bancar.

14. În contextul crizei actuale, guvernele au recapitalizat băncile în condiții alese în primul rând din motive legate de stabilitatea financiară și nu din perspectiva rentabilității care ar fi fost acceptabilă pentru un investitor privat. Prin urmare, viabilitatea pe termen lung necesită ca orice ajutor de stat primit să fie ori rambursat în decursul timpului, potrivit preconizărilor din momentul acordării ajutorului, ori remunerat potrivit condițiilor normale de piață, asigurându-se astfel încetarea oricărei forme de ajutor de stat suplimentar. Întrucât tratatul nu face mențiune la deținerea de titluri de proprietate, se aplică normele în materie de ajutor de stat, indiferent dacă o bancă este proprietate privată sau publică.
15. Deși perioada de restructurare ar trebui să fie pe cât de scurtă posibil ca să permită restabilirea rapidă a viabilității, Comisia va ține cont de condițiile crizei actuale și, prin urmare, poate autoriza finalizarea unor măsuri structurale într-un termen mai lung decât este cazul în mod obișnuit, cu precădere pentru a evita deteriorarea piețelor prin vânzări imediate⁽¹⁾. Cu toate acestea, restructurarea trebuie realizată în cel mai scurt termen posibil și nu trebuie să dureze mai mult de cinci ani⁽²⁾ pentru a fi eficientă și a permite băncilor restructurate o restabilire credibilă a viabilității.
16. În cazul în care, în decursul perioadei de restructurare, ar fi necesar un ajutor suplimentar neprevăzut în planul de restructurare notificat în scopul restabilirii viabilității, acesta ar face obiectul unei notificări *ex ante* individuale și orice ajutor suplimentar de acest tip va fi luat în considerare în decizia finală a Comisiei.

Asigurarea viabilității prin vânzarea unei bănci

17. Vânzarea unei bănci în dificultate către o altă instituție financiară poate contribui la restabilirea viabilității pe termen lung în cazul în care cumpărătorul deține viabilitatea și capacitatea de a absorbi transferul băncii aflate în dificultate și poate contribui la refacerea încrederii pieței față de aceasta. În egală măsură, viabilitatea poate contribui la consolidarea sectorului financiar. În acest scop, cumpărătorul trebuie să demonstreze că entitatea

integrată va fi viabilă. În cazul unei vânzări, trebuie, de asemenea, respectate cerințele referitoare la viabilitate, la contribuția proprie și la limitarea denaturării concurenței.

18. Pentru a se asigura oportunități egale pentru toți posibili ofertanți⁽³⁾, trebuie asigurat în general un proces de vânzare transparent, obiectiv, necondiționat, nediscriminatoriu și competitiv.
19. În plus, fără a aduce atingere sistemului de control al fuziunilor care poate fi aplicat, și recunoscându-se că vânzarea către un concurent a unei bănci în dificultate care a beneficiat de ajutor poate atât să contribuie la restabilirea viabilității pe termen lung, cât și să ducă la sporirea consolidării sectorului financiar, o astfel de operațiune nu trebuie să fie autorizată, în cazul în care ar genera *prima facie* un impediment semnificativ în calea concurenței eficiente, decât dacă denaturarea concurenței este remediată prin măsuri adecvate care să însoțească ajutorul.
20. De asemenea, vânzarea unei bănci poate implica acordarea de ajutoare de stat pentru cumpărător și/sau pentru activitatea vândută⁽⁴⁾. În cazul în care vânzarea este organizată printr-o licitație deschisă, necondiționată și competitivă și activele sunt achiziționate de ofertantul care oferă cel mai bun preț, se consideră că prețul de vânzare este prețul pieței, iar ajutorul pentru cumpărător poate fi exclus⁽⁵⁾. Un preț de vânzare negativ (sau un ajutor financiar pentru a compensa un astfel de preț negativ) poate fi acceptat în mod excepțional ca neimplicând un ajutor de stat în cazul în care cumpărătorul ar trebui să suporte costuri mai ridicate în caz de lichidare⁽⁶⁾. În vederea calculării costurilor de lichidare în aceste circumstanțe, Comisia va lua în considerare numai acele pasive care ar fi fost acceptate de un investitor care operează în economia de piață⁽⁷⁾. Se exclud pasivele care rezultă din ajutorul de stat⁽⁸⁾.
21. Lichidarea în ordine sau vânzarea unei bănci aflate în faliment trebuie avută întotdeauna în vedere atunci când o bancă nu poate, în mod credibil, să-și restabilească viabilitatea pe termen lung. Guvernele ar trebui să încurajeze retragerea operatorilor neviabili, permițând în același timp ca procesul să se desfășoare într-un interval adecvat care menține stabilitatea financiară. Comunicarea privind sectorul bancar prevede o procedură în cadrul căreia ar

⁽¹⁾ Prin acestea se înțelege vânzarea unor mari cantități de active la prețurile actuale scăzute de pe piață, ceea ce ar putea determina o și mai mare scădere a prețurilor.

⁽²⁾ Practica Comisiei a fost aceea de a accepta ca perioadă pentru un plan de restructurare un interval de doi până la trei ani.

⁽³⁾ A se vedea și punctul 20.

⁽⁴⁾ A se vedea, de exemplu, Decizia 2009/341/CE în cazul C 9/2008 *SachsenLB*.

⁽⁵⁾ Neorganizarea unei astfel de licitații nu implică automat că se acordă un ajutor de stat cumpărătorului.

⁽⁶⁾ Aceasta ar duce în mod normal la acordarea unui ajutor pentru activitatea economică vândută.

⁽⁷⁾ Cauzele conexe C-278/92, C-279/92 și C-280/92 *Hytasa* [1994] ECR I-4103, alineatul 22.

⁽⁸⁾ A se vedea cazul C-334/99 *Gröditzter Stahlwerke* [2003] ECR I-1139, alineatul 134 și următoarele și Decizia Comisiei 2008/719/CE din 30 aprilie 2008 privind ajutorul de stat C 56/2006 (ex NN 77/2006) *Bank Burgenland* (JO L 239, 6.9.2008, p. 32).

trebuie să aibă loc o astfel de lichidare în ordine ⁽¹⁾. Achiziționarea activelor și pasivelor „bune” ale unei bănci aflate în dificultate poate constitui, deopotrivă, o opțiune pentru o bancă sănătoasă, întrucât aceasta ar putea fi un mod eficient din punct de vedere al costurilor de extindere a depozitelor și de creare de relații cu împrumutători fiabili. În plus, crearea unei „bănci bune” autonome, pe baza unei combinații a activelor și pasivelor „bune” ale unei bănci existente poate constitui, de asemenea, o cale acceptabilă către restabilirea viabilității, cu condiția ca această nouă entitate să nu se afle în poziția de a denatura în mod inechitabil concurența.

3. CONTRIBUȚIA PROPRIE DIN PARTEA BENEFICIARULUI (REPARTIZAREA OBLIGAȚIILOR)

22. În vederea restrângerii denaturării concurenței și pentru a preîntâmpina riscurile morale, ajutorul trebuie să fie limitat la minimumul necesar și beneficiarul ajutorului trebuie să asigure o contribuție proprie corespunzătoare la costurile de restructurare. Banca și deținătorii capitalului ei trebuie să contribuie cu propriile resurse la restructurarea acesteia în cel mai mare grad posibil. Acest lucru este necesar pentru a se asigura că băncile salvate își asumă în mod corespunzător responsabilitatea pentru consecințele comportamentului lor anterior, precum și pentru a crea stimulente adecvate pentru comportamentul lor viitor.

Limitarea costurilor de restructurare

23. Ajutorul de restructurare trebuie să se limiteze la acoperirea costurilor necesare pentru restabilirea viabilității. Aceasta înseamnă că o întreprindere nu trebuie să beneficieze de resurse publice care ar putea fi folosite pentru finanțarea activităților care distorsionează piața și care nu sunt legate de procesul de restructurare. De exemplu, achiziționarea de titluri de participare ale altor întreprinderi sau realizarea unor investiții noi nu poate fi finanțată prin ajutoare de stat, decât în cazul în care acest lucru este esențial pentru restabilirea viabilității unei întreprinderi ⁽²⁾.

Limitarea valorii ajutorului, contribuții proprii semnificative

24. În vederea limitării valorii ajutorului la minimumul necesar, băncile trebuie, mai întâi, să-și utilizeze propriile resurse pentru finanțarea restructurării. Acest lucru poate implica, de exemplu, vânzarea de active. Sprijinul de stat trebuie acordat în condiții care reprezintă o repartizare adecvată

a obligațiilor în materie de costuri ⁽³⁾. Acest lucru înseamnă că nu numai statul suportă costurile legate de restructurare, ci și aceia care au investit în bancă, prin absorbirea pierderilor cu ajutorul capitalului disponibil și prin plățirea unei remunerații adecvate pentru intervențiile din partea statului ⁽⁴⁾. Cu toate acestea, Comisia consideră că nu este adecvat să stabilească plafoanele privind repartizarea obligațiilor *ex ante* în contextul actualei crize sistemice, având în vedere obiectivul de facilitare a accesului la capital privat și întoarcerea la condițiile normale de piață.

25. Orice derogare de la o repartizare corespunzătoare a obligațiilor *ex ante*, care ar fi putut fi acordată în mod excepțional în etapa de salvare din motive legate de stabilitatea financiară, trebuie compensată printr-o mai mare contribuție într-o etapă ulterioară a restructurării, de exemplu sub forma unor clauze de recuperare (*claw-back*) și/sau printr-o restructurare mai amplă, inclusiv măsuri suplimentare de limitare a denaturării concurenței ⁽⁵⁾.
26. Băncile trebuie să fie în măsură să remunereze capitalul, inclusiv sub forma dividendelor, cât și a cupoanelor la împrumuturi subordonate în curs, din profiturile generate de activitățile lor. Cu toate acestea, băncile nu trebuie să folosească ajutorul de stat pentru a remunera propriile fonduri (capitalul propriu și împrumuturile subordonate) atunci când aceste activități nu generează profit suficient. Prin urmare, în contextul unei restructurări, compensarea discreționară de către băncile beneficiare a pierderilor (de exemplu prin disponibilizarea rezervelor sau reducerea capitalurilor proprii) în vederea asigurării distribuirii de dividende și plățirii cupoanelor la împrumuturile subordonate în curs, nu este, în principiu, compatibilă cu obiectivul repartizării obligațiilor ⁽⁶⁾. De asemenea, trebuie să se ia în considerare asigurarea capacității de refinanțare a băncii și stimulentele de ieșire ⁽⁷⁾. În vederea promovării refinanțării de către banca beneficiară, Comisia poate considera în mod favorabil plățirea cupoanelor la instrumente de capital hibride recent emise care au un

⁽¹⁾ A se vedea punctele 43-50 din Comunicarea privind sectorul bancar. Pentru a permite o astfel de retragere în ordine, ajutorul în caz de lichidare poate fi considerat drept compatibil, atunci când, de exemplu, este necesar pentru o recapitalizare temporară a unei bănci sau structuri releu sau pentru a răspunde revendicărilor din parte anumitor categorii de creditori, dacă aceasta este justificată prin motive legate de stabilitatea financiară. Pentru exemple de aceste ajutoare și de condiții în care acestea au fost considerate compatibile, a se vedea Decizia Comisiei din 1 octombrie 2008 în cazul NN 41/2008 UK, *Rescue aid to Bradford & Bingley* (JO C 290, 13.11.2008, p. 2) și Decizia Comisiei din 5 noiembrie 2008 în cazul NN 39/2008 DK, *Aid for liquidation of Roskilde Bank* (JO C 12, 17.1.2009, p. 3).

⁽²⁾ A se vedea cazul T-17/03 Schmitz –Gotha [2006] ECR II- 1139.

⁽³⁾ După cum s-a prezentat în comunicări anterioare ale Comisiei, în special în comunicarea privind activele depreciate – a se vedea punctul 21 și următoarele.

⁽⁴⁾ Comisia a prezentat orientări detaliate privind stabilirea valorii garanțiilor din partea statului, recapitalizările și măsurile de salvare a activelor în comunicarea privind sectorul bancar, în comunicarea privind recapitalizarea, precum și în comunicarea privind activele depreciate. În măsura în care acest preț este plătit, acționarii băncii își văd poziția diluată pe plan financiar.

⁽⁵⁾ Comunicarea privind activele depreciate, punctele 24 și 25. A se vedea, de asemenea, partea 4 din prezenta comunicare.

⁽⁶⁾ A se vedea Decizia Comisiei din 18 decembrie 2008 în cazul N 615/2008 *Bayern LB* (JO C 80, 3.4.2009, p. 4). Totuși, acest lucru nu împiedică banca să efectueze plata cupoanelor atunci când este ținută de o obligație legală în acest sens.

⁽⁷⁾ A se vedea comunicarea privind activele depreciate, punctul 31 și abordarea nuanțată privind restricțiile în materie de dividende din comunicarea privind recapitalizarea, punctele 33, 34 și 45, care arată că, deși instituirea de interdicții temporare privind distribuirea dividendelor sau plățirea cupoanelor poate păstra capitalul în cadrul băncii și crește rezerva de capital, îmbunătățind astfel solvabilitatea băncii, ea poate, deopotrivă, împiedica accesul băncii la sursele private de finanțare sau, cel puțin, mări costul noilor finanțări viitoare.

rang de prioritate superior față de împrumuturile subordonate existente. În orice caz, băncile nu trebuie, în mod normal, să fie autorizate să-și achiziționeze propriile acțiuni pe parcursul etapei de restructurare.

27. Furnizarea de ajutor suplimentar pe parcursul perioadei de restructurare ar trebui să rămână o posibilitate în cazul în care este justificată de motive legate de stabilitatea financiară. Orice ajutor suplimentar trebuie să se limiteze la minimumul necesar pentru asigurarea viabilității.

4. LIMITAREA DENATURĂRII CONCURENȚEI ȘI ASIGURAREA UNUI SECTOR BANCAR COMPETITIV

Tipuri de denaturare a concurenței

28. Chiar dacă ajutorul de stat poate sprijini stabilitatea financiară în perioade de criză sistemică, având consecințe pozitive la o scară mai amplă, el poate totuși crea denaturarea concurenței în multiple moduri. În cazul în care băncile concurează pe baza meritelor produselor și serviciilor lor, acelea care acumulează riscuri excesive și/sau se bazează pe modele de afaceri neviabile vor pierde, în cele din urmă, cota de piață și, eventual, vor ieși de pe piață, în timp ce concurenți mai eficienți se vor extinde sau vor intra pe piețele în cauză. Ajutoarele de stat prelungesc denaturarea anterioară a concurenței generată de asumarea de riscuri excesive și de folosirea unor modele de afaceri neviabile, prin sprijinirea artificială a puterii de piață a beneficiarilor acestor ajutoare. În acest mod, ajutoarele de stat pot genera un risc moral pentru beneficiari, diminuând în același timp stimulentele, pentru cei care nu beneficiază de ajutoare, în vederea exercitării concurenței, a realizării de investiții și a inovării. În cele din urmă, ajutoarele de stat pot prejudicia piața unică prin transferarea unei cote inechitabile de obligații în materie de ajustare structurală și de probleme sociale și economice conexe către alte state membre, creând în același timp obstacole la intrarea pe piață, precum și prin compromiterea stimulentele în favoarea realizării de activități transfrontaliere.
29. Stabilitatea financiară rămâne obiectivul predominant al ajutoarelor acordate sectorului financiar în contextul unei crize sistemice, însă menținerea stabilității sistemice pe termen scurt nu trebuie să aducă prejudicii pe termen mai lung condițiilor de concurență echitabile și piețelor competitive. În acest context, măsurile destinate limitării denaturării concurenței cauzată de ajutoarele de stat dețin un rol important, inter alia, din motivele expuse în continuare. În primul rând, băncile din Comunitate au fost afectate de criză într-o măsură foarte diferită și ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea băncilor aflate în situații dificile pot prejudicia poziția băncilor care au rămas fundamental sănătoase, determinând posibile efecte negative asupra stabilității financiare. Într-o situație de criză financiară, economică și bugetară, diferențele existente între statele membre în materie de resurse disponibile pentru intervenția statului devin și mai accentuate și influențează negativ condițiile de concurență echitabile de pe piața unică. În al doilea rând, intervențiile naționale din cadrul crizei actuale tind, prin însăși natura lor, să se concentreze asupra piețelor naționale și, prin urmare,

conduc la un risc ridicat de retragere îndărătul granițelor naționale și către o fragmentare a pieței unice. Prezența pe piață a beneficiarilor ajutoarelor trebuie evaluată în vederea asigurării concurenței eficiente și a prevenirii puterii de piață, a barierelor la intrarea pe piață și a impedimentelor în calea activităților transfrontaliere, în detrimentul întreprinderilor și al consumatorilor europeni. În al treilea rând, nivelul actual al intervenției publice necesar pentru asigurarea stabilității financiare și eventualele limite care se stabilesc cu privire la repartizarea normală a obligațiilor generează un risc moral sporit care trebuie remediat în mod adecvat pentru a preveni reparația în viitor a efectelor dăunătoare și a comportamentului extrem de riscant și pentru a pregăti calea către o restabilire rapidă a condițiilor normale de piață, fără acordarea de ajutoare de stat.

Aplicarea de măsuri eficiente și proporționale destinate limitării denaturării concurenței

30. Trebuie adaptate măsuri destinate limitării denaturării concurenței pentru a elimina cazurile de denaturare identificate la nivelul piețelor în care banca beneficiară își desfășoară activitatea, după ce și-a restabilit viabilitatea în urma procesului de restructurare, respectând în același timp politica și principiile comune. Comisia consideră drept punct de plecare pentru evaluarea sa necesitatea de a dispune de astfel de măsuri, dimensiunea, amploarea și sfera activităților pe care banca în cauză le exercită în momentul punerii în aplicare a unui plan credibil de restructurare, astfel cum se prevede în secțiunea 2. În funcție de natura denaturării concurenței, ea poate fi remediată prin măsuri privind pasivele și/sau activele⁽¹⁾. Natura și forma acestor măsuri depind de două criterii: în primul rând, de valoarea ajutorului și de condițiile și circumstanțele în care a fost acordat și, în al doilea rând, de caracteristicile pieței sau piețelor pe care banca beneficiară își desfășoară activitatea.
31. În ceea ce privește primul criteriu, măsurile de limitare a denaturării vor varia semnificativ în funcție de valoarea ajutorului, precum și de gradul de repartizare a obligațiilor și de nivelul prețurilor. În acest context, valoarea ajutorului de stat va fi evaluată atât în termeni absoluți (valoarea capitalului primit, elementul de ajutor inclus în garanții și măsurile de salvare a activelor), cât și în raport cu activele băncii ponderate în funcție de risc. Comisia va ține cont de valoarea totală a ajutorului acordat beneficiarului, inclusiv de orice tip de ajutor de salvare. În același sens, Comisia va ține cont de nivelul contribuției proprii a beneficiarului și de repartizarea obligațiilor pe parcursul perioadei de restructurare. În mod general, în cazul în care nivelul de repartizare a obligațiilor și cel al contribuției proprii sunt mai ridicate, consecințele negative rezultate din riscul moral sunt mai puține. Prin urmare, se reduce necesitate de a lua măsuri suplimentare⁽²⁾.

⁽¹⁾ A se vedea punctul 21.

⁽²⁾ În cazul în care, în temeiul Comunicării privind sectorul bancar, al Comunicării privind recapitalizarea sau al Comunicării privind activele depreciate, Comisia a acceptat, în mod excepțional, ajutoare care se abat de la principiile prevăzute de aceste comunicări, denaturarea suplimentară a concurenței care rezultă din aceasta va necesita luarea de măsuri structurale sau de garanții comportamentale suplimentare; a se vedea punctul 58 din Comunicarea privind activele depreciate.

32. În ceea ce privește al doilea criteriu, Comisia va analiza efectele potențiale ale ajutorului asupra piețelor pe care banca beneficiară își desfășoară activitatea în urma restructurării. Mai întâi se vor examina dimensiunea și importanța relativă a băncii pe piața sau piețele ei, odată ce aceasta își recapătă viabilitatea. În cazul în care banca restructurată deține o poziție limitată pe piață, este foarte puțin probabil să fie necesar să se recurgă la constrângeri suplimentare sub forma dezinvestițiilor sau a angajamentelor în materie de comportament. Măsurile vor fi adaptate la caracteristicile pieței ⁽¹⁾ pentru a asigura menținerea concurenței eficiente. În unele domenii, dezinvestițiile pot genera consecințe adverse și pot să nu fie necesare pentru realizarea rezultatelor dorite, caz în care se poate prefera limitarea creșterii interne în loc de recurgerea la dezinvestiții. În alte domenii, în special în cele referitoare la piețele naționale care prezintă obstacole considerabile la intrarea pe piață, dezinvestițiile pot fi necesare pentru a permite intrarea pe piață sau extinderea concurenților. Măsurile de limitare a denaturării concurenței nu trebuie să compromită perspectivele de restabilire a viabilității băncii.

33. În cele din urmă, Comisia va analiza riscul ca măsurile de restructurare să poată compromite piața internă și va considera în mod pozitiv măsurile care să ajute la menținerea deschiderii și caracterului concurențial al piețelor naționale. Dacă ajutorul este acordat pentru menținerea stabilității financiare și creditarea economiei reale din statul membru care îl acordă, se poate considera că ajutorul are un efect pozitiv suplimentar important, în cazul în care el condiționează deopotrivă banca beneficiară să respecte anumite obiective în materie de creditare din alte state membre decât statul care acordă ajutorul. Acesta este în special cazul atunci când obiectivele de creditare sunt ridicate în raport cu o situație inversă credibilă, atunci când realizarea unor astfel de obiective face obiectul unei monitorizări adecvate (de exemplu, prin cooperare între supervizorii din țara de origine și cei din țara gazdă), atunci când statul gazdă are un sistem bancar dominat de băncile cu sediul central în străinătate, precum și atunci când astfel de angajamente de creditare au fost coordonate la nivel comunitar (de exemplu, în cadrul negocierilor privind injecția de lichidități).

Stabilirea prețului adecvat pentru ajutorul de stat

34. Remunerarea corespunzătoare a oricărei intervenții a statului reprezintă, în general, unul din mijloacele cele mai adecvate de limitare a denaturării concurenței, întrucât limitează valoarea ajutorului. În cazul în care prețul de intrare a fost stabilit la un nivel semnificativ inferior prețului de piață din motive de stabilitate financiară, trebuie să se asigure revizuirea condițiilor

legate de asistența financiară din planul de restructurare ⁽²⁾, în vederea reducerii efectului de denaturare generat de subvenție.

Măsuri structurale – dezinvestirea și reducerea activităților

35. Pe baza unei evaluări în conformitate cu criteriile din prezenta secțiune, este posibil ca băncilor care beneficiază de ajutor de stat să li se solicite să dezinvestească filiale sau sucursale, portofolii ale clienților sau ale unităților operaționale sau să întreprindă alte măsuri de acest gen ⁽³⁾, inclusiv pe piața internă cu amănuntul a beneficiarului ajutorului. Pentru ca astfel de măsuri să crească concurența și să contribuie la piața internă, ele ar trebui să favorizeze intrarea pe piață a concurenților și activitățile transfrontaliere ⁽⁴⁾. În conformitate cu cerința de restabilire a viabilității, Comisia va considera în mod favorabil astfel de măsuri structurale, în cazul în care sunt luate fără a se face discriminare între întreprinderi din diferite state membre, contribuind astfel la menținerea unei piețe interne în sectorul serviciilor financiare.

36. De asemenea, poate fi cerută impunerea unei limite privind extinderea băncii în unele domenii de activitate sau zone geografice, de exemplu, prin măsuri de remediere orientate către piață, cum ar fi cerințe specifice în materie de capital, atunci când concurența de pe piață ar fi afectată de restricțiile directe asupra extinderii sau de restricții pentru limitarea riscului moral. În același timp, Comisia a accordează o atenție specifică necesității de a evita retragerea îndărătul granițelor naționale și o fragmentare a pieței unice.

37. În cazul în care găsierea unui cumpărător pentru filiale sau pentru alte activități sau active se dovedește, în mod obiectiv, dificilă, Comisia va prelungi perioada pentru punerea în aplicare a măsurilor respective, dacă există un calendar obligatoriu de reducere a volumului activităților (inclusiv separarea liniilor de activitate). Totuși, perioada pentru punerea în aplicare a măsurilor respective nu trebuie să depășească cinci ani.

38. În evaluarea sferei măsurilor structurale necesare pentru remedierea denaturării concurenței într-un anumit caz, și în conformitate cu principiul tratamentului egal, Comisia va lua în considerare măsurile luate concomitent în cazuri legate de aceleași piețe sau segmente de piață.

⁽²⁾ De exemplu, prin favorizarea rambursării anticipate a ajutorului de stat.

⁽³⁾ A se vedea, de exemplu, Decizia Comisiei din 21 octombrie 2008 în cazul C 10/2008 *IKB*, nepublicată încă și Decizia Comisiei din 7 mai 2009 în cazul N 244/2009 *Capital injection into Commerzbank* (JO C 147, 27.6.2009, p. 4).

⁽⁴⁾ Trebuie menționat faptul că reducerea bilanțului din cauza reducerii valorii activelor, care este compensată parțial de ajutorul de stat, și diminuează prezența băncii pe piața reală și, prin urmare, nu se poate lua în considerare atunci când se evaluează necesitatea luării de măsuri structurale.

⁽¹⁾ Se vor lua în considerare, cu precădere, nivelurile de concentrare, constrângerile legate de capacitate, nivelul de rentabilitate, obstacolele la intrarea pe piață și la extindere.

Evitarea utilizării ajutorului de stat pentru finanțarea comportamentului anticoncurențial

39. Ajutorul de stat nu trebuie utilizat în detrimentul concurenților care nu se bucură de asistență publică similară ⁽¹⁾.
40. În temeiul punctului 41, băncile nu trebuie să utilizeze ajutorul de stat pentru achiziționarea de întreprinderi concurente ⁽²⁾. Această condiție se aplică cel puțin timp de trei ani și poate continua până la sfârșitul perioadei de restructurare, în funcție de sfera de aplicare, de dimensiunea și de durata ajutorului.
41. În circumstanțe excepționale și în urma notificării, achizițiile pot fi autorizate de Comisie în cazul în care fac parte dintr-un proces de consolidare necesar restabilirii stabilității financiare sau asigurării concurenței eficiente. Procesul de achiziționare trebuie să respecte principiile de tratament egal pentru toți posibii cumpărători, iar rezultatul acesteia trebuie să asigure condiții de concurență eficientă pe piețele relevante.
42. În cazul în care impunerea realizării de dezinvestiții și/sau interzicerea achizițiilor nu sunt adecvate, Comisia poate accepta instituirea de către statele membre a unui mecanism de recuperare (*claw-back*), de exemplu, sub forma unei taxe asupra beneficiarilor de ajutor. Această acțiune ar permite recuperarea de la bancă a unei părți din ajutor, după ce aceasta și-a restabilit viabilitatea.
43. În cazul în care băncile care primesc ajutor de stat trebuie să îndeplinească anumite cerințe legate de creditarea economiei reale, creditele acordate de bancă trebuie stabilite în termeni comerciali ⁽³⁾.
44. Ajutorul de stat nu poate fi folosit pentru a oferi condiții (de exemplu, în ceea ce privește ratele sau garanțiile) care nu pot fi îndeplinite de concurenții care nu beneficiază de ajutor de stat. Cu toate acestea, în cazurile în care nu poate fi adecvată impunerea de limitări beneficiarului în materie de politică tarifară, de exemplu, din cauză că aceste limitări pot duce la diminuarea concurenței eficiente, statele membre trebuie să propună alte măsuri de remediere mai potrivite pentru a asigura concurența eficientă, cum ar fi măsurile care favorizează intrarea pe piață. În același sens, băncile nu trebuie să invoce ajutorul de stat drept un avantaj competitiv atunci când fac publicitate ofertelor lor financiare ⁽⁴⁾. Aceste restricții trebuie să rămână în vigoare, în funcție de sfera de aplicare, de dimensiunea și de durata ajutorului, pentru un interval cuprins între trei ani și întreaga durată a perioadei de restructurare. Astfel ele ar servi, în egală măsură, drept stimulente clare pentru rambursarea ajutorului de stat în cel mai scurt termen posibil.
45. De asemenea, Comisia va examina nivelul de deschidere a pieței și capacitatea sectorului de a face față falimentelor băncilor. În evaluarea sa generală, Comisia poate lua în considerare eventualele angajamente luate de beneficiar sau angajamentele luate de statele membre privind adoptarea de măsuri ⁽⁵⁾ care ar promova piețe mai sănătoase și mai competitive, de exemplu prin favorizarea intrării pe piață și a ieșirii. Astfel de inițiative ar putea, în circumstanțe adecvate, să însoțească celelalte măsuri structurale sau comportamentale care ar fi impuse, în mod normal, beneficiarului. Comisia poate considera de o manieră pozitivă angajamentul statelor membre de introducere a mecanismelor de rezolvare a dificultăților cu care se confruntă o bancă, într-o etapă timpurie, drept un element de promovare a piețelor sănătoase și competitive.

5. MONITORIZARE ȘI ASPECTE PROCEDURALE

46. În scopul de a verifica dacă planul de restructurare este corect pus în aplicare, Comisia va solicita transmiterea de rapoarte periodice detaliate. În mod normal, primul raport trebuie transmis Comisiei nu mai târziu de șase luni de la aprobarea planului de restructurare.

47. În urma notificării planului de restructurare, Comisia trebuie să evalueze dacă este posibil ca planul să restabilească viabilitatea pe termen lung și să limiteze adecvat denaturarea concurenței. În cazul în care Comisia are îndoieli puternice referitoare la conformitatea planului de restructurare cu cerințele relevante, ea trebuie să inițieze o procedură de anchetă oficială, oferind părților terțe posibilitatea de a formula observații cu privire la măsura în cauză și să asigure astfel o abordare transparentă și coerentă, cu respectarea în același timp a regulilor în materie de confidențialitate aplicabile procedurilor legate de ajutoarele de stat ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ A se vedea, de exemplu, Decizia Comisiei din 19 noiembrie 2008 în cazul NN 49/2008, NN 50/2008 și NN 45/2008 *Guarantees to Dexia* (nepublicată încă), punctul 73, Decizia Comisiei din 19 noiembrie 2008 în cazul N 574/2008 *Guarantees to Fortis Bank* (JO C 38, 17.2.2009, p. 2), punctul 58 și Decizia Comisiei din 3 decembrie 2008 în cazul NN 42/2008, NN 46/2008 și NN 53/A/2008 *Restructuring aid to Fortis Bank and Fortis Bank Luxemburg* (JO C 80, 3.4.2009, p. 7), alineatul 94. De exemplu, în anumite circumstanțe, i se poate interzice unei bănci să propună ratele de dobândă cele mai ridicate oferite pe piață micilor depozitari.

⁽²⁾ Se amintește faptul că, în vederea restabilirii viabilității, costurile de restructurare trebuie să fie limitate la minimul necesar. A se vedea punctul 23.

⁽³⁾ Creditele acordate în termeni necomerciali ar putea constitui ajutoare de stat și ar putea fi autorizate de Comisie, în urma notificării, dacă sunt compatibile cu piața comună, de exemplu în temeiul comunicării Comisiei – „Cadru comunitar temporar pentru măsurile de ajutor de stat de sprijinire a accesului la finanțare în contextul actualei crize financiare și economice” (JO C 83, 7.4.2009, p. 1).

⁽⁴⁾ Decizia Comisiei din 12 noiembrie 2008 în cazul N 528/2008 *ING* (JO C 328, 23.12.2008, p. 10), punctul 35.

⁽⁵⁾ A se vedea, de exemplu, Decizia Comisiei 2005/418/CE din 7 iulie 2004 privind măsurile puse în aplicare de Franța în favoarea Alstom (JO L 150, 10.6.2005, p. 24), punctul 204.

⁽⁶⁾ Comunicarea Comisiei C(2003) 4582 din 1 decembrie 2003 privind secretul profesional în deciziile din domeniul ajutorului de stat (JO C 297, 9.12.2003, p. 6).

48. Cu toate acestea, Comisiei nu îi revine obligația de a deschide proceduri oficiale în cazul în care planul de restructurare este complet și măsurile propuse sunt de așa natură încât Comisia nu are alte îndoieli cu privire la compatibilitatea lor în sensul articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽¹⁾. Aceasta ar putea fi situația în special atunci când statul membru a notificat Comisiei un ajutor însoțit de un plan de restructurare care îndeplinește toate condițiile stabilite prin prezenta comunicare, în vederea obținerii securității juridice cu privire la acțiunile ulterioare necesare. În astfel de cazuri, Comisia ar putea adopta o decizie finală care să stipuleze că ajutorul de salvare, precum și ajutorul de restructurare sunt compatibile în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (b) din tratat.

6. CARACTERUL TEMPORAR AL SFEREI DE APLICARE A COMUNICĂRII

49. Prezenta comunicare se justifică prin criza actuală excepțională din sectorul financiar și, prin urmare, se aplică

numai pentru o perioadă limitată de timp. Comisia va aplica prezenta comunicare în evaluarea cazurilor de ajutoare de restructurare care i-au fost notificate la sau înainte de 31 decembrie 2010. În ceea ce privește ajutoarele care nu i-au fost notificate, se aplică Comunicarea Comisiei privind stabilirea regulilor aplicabile pentru evaluarea ajutorului de stat ilegal ⁽²⁾. Prin urmare, Comisia va aplica prezenta comunicare la evaluarea compatibilității ajutoarelor nenotificate acordate la sau înainte de 31 decembrie 2010.

50. Ținând cont de faptul că prezenta comunicare se întemeiază pe articolul 87 alineatul (3) litera (b) din tratat, Comisia poate reexamina conținutul și durata acesteia, în conformitate cu evoluția condițiilor pieței, cu experiența acumulată în tratarea cazurilor și cu interesul predominant de menținere a stabilității financiare.

⁽¹⁾ JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

⁽²⁾ JO C 119, 22.5.2002, p. 22.

ANEXĂ

Model pentru planul de restructurare**Cuprins indicativ pentru planul de restructurare ⁽¹⁾**

1. Informații cu privire la instituția financiară (descrierea structurii etc.)

(NB: informațiile transmise anterior pot fi reproduse dar trebuie să fie integrate în acest document și, dacă este necesar, actualizate)
2. Descrierea pieței și cotele de piață
  - 2.1. Descrierea principalelor piețe de produse relevante (diferențierea cel puțin între: piețe de vânzare cu amănuntul, piețe angro, piețe de capital etc.)
  - 2.2. Calcularea cotelor de piață (cum ar fi, la nivel național și european, în funcție de dimensiunea geografică a piețelor relevante)
3. Analiza motivelor din cauza cărora instituția se confruntă cu dificultăți (factori interni)
4. Descrierea intervenției statului și evaluarea ajutorului de stat
  - 4.1. Informații care să indice dacă instituția financiară sau filialele ei au beneficiat deja de un ajutor de salvare sau de restructurare în trecut
  - 4.2. Informații privind forma și valoarea ajutorului de stat sau a avantajului financiar legat de ajutor. Informațiile trebuie să se refere la toate ajutoarele de stat primite ca ajutor individual sau în cadrul unui sistem pe parcursul perioadei de restructurare

(NB: toate ajutoarele trebuie să fie justificate în planul de restructurare, după cum se menționează în cele ce urmează)
- 4.3. Evaluarea ajutorului de stat în temeiul normelor în materie de ajutoare de stat și cuantificarea valorii ajutorului
5. Restabilirea viabilității
  - 5.1. Prezentarea diverselor supoziții privind evoluția pieței
    - 5.1.1. Situația inițială de pe principalele piețe de produse
    - 5.1.2. Evoluția preconizată a pieței de pe principalele piețe de produse
  - 5.2. Prezentarea scenariului fără luarea măsurii
    - 5.2.1. Adaptarea necesară la planul de afaceri inițial
    - 5.2.2. Indicatorii de capital anteriori, actuali și viitori (tier 1, tier 2)
  - 5.3. Prezentarea strategiei viitoare propuse pentru instituția financiară și a modului în care aceasta va asigura viabilitatea
    - 5.3.1. Poziție inițială și cadru general
    - 5.3.2. Cadre individuale în funcție de ramura de activitate a instituției financiare
    - 5.3.3. Adaptarea la schimbări în mediul de reglementare (creșterea managementului riscurilor, sporirea marjelor de protecție a capitalurilor proprii etc.)
    - 5.3.4. Confirmare privind anunțarea completă a activelor depreciate
    - 5.3.5. Dacă este necesar, modificări ale structurii participării

(1) Informațiile necesare pentru evaluarea viabilității pot cuprinde date și rapoarte interne ale băncii, precum și rapoarte întocmite de/pentru autoritățile din statele membre, inclusiv autoritățile de reglementare.

- 5.4. Descrierea și prezentarea generală a diferitelor măsuri planificate să restabilească viabilitatea, a costurilor și a impactului lor asupra contului de profit și pierdere/bilanțului
  - 5.4.1. Măsuri la nivelul grupului
  - 5.4.2. Măsuri în funcție de ramura de activitate
  - 5.4.3. Impactul fiecărei măsuri asupra contului de profit și pierdere/bilanțului
- 5.5. Descrierea efectelor aferente diferitelor măsuri destinate să limiteze denaturarea concurenței (conform punctului 7), din perspectiva costurilor și a impactului lor asupra contului de profit și pierdere/bilanțului
  - 5.5.1. Măsuri la nivelul grupului
  - 5.5.2. Măsuri în domeniile de activitate
  - 5.5.3. Impactul fiecărei măsuri asupra contului de profit și pierdere/bilanțului
- 5.6. Comparația cu opțiuni alternative și evoluția comparativă succintă a efectelor economice și sociale de la nivel regional, național și comunitar (în principal este necesar să se furnizeze informații atunci când, în absența ajutorului, banca nu poate îndeplini cerințele prudențiale)
  - 5.6.1. Opțiuni alternative: lichidarea în ordine, divizarea sau absorbirea de către o altă bancă și efectele care decurg din aceasta
  - 5.6.2. Efecte economice generale
- 5.7. Calendar pentru punerea în aplicare a diferitelor măsuri și termenul final pentru punerea în aplicare a planului de restructurare în integralitatea sa (se vor indica aspectele cu caracter confidențial)
- 5.8. Descrierea planului de rambursare a ajutorului de stat
  - 5.8.1. Supoziții de bază privind planificarea ieșirii
  - 5.8.2. Descrierea stimulentei statului în vederea ieșirii
  - 5.8.3. Planificarea ieșirii sau a rambursării până în momentul rambursării complete/ieșirii
- 5.9. Conturile de profit și pierdere/bilanțurile corespunzătoare ultimelor trei ani și următorilor cinci ani, inclusiv indicatorii financiari cheie și analiza sensibilității pe baza celui mai favorabil/defavorabil scenariu
  - 5.9.1. Scenariu de bază
    - 5.9.1.1. Contul de profit și pierdere/bilanțul la nivelul grupului
    - 5.9.1.2. Indicatori financiari cheie la nivelul grupului (RAROC, ca referință pentru criteriile interne aplicate pentru calcularea rentabilității capitalului ajustată la riscuri, indicatorul de eficiență a costurilor – CIR, rentabilitatea financiară – ROE etc.)
    - 5.9.1.3. Contul de profit și pierdere/bilanțul la nivel de unitate operațională
    - 5.9.1.4. Indicatori financiari cheie la nivel de unitate operațională (RAROC, ca referință pentru criteriile interne aplicate pentru calcularea rentabilității capitalului ajustată la riscuri, indicatorul de eficiență a costurilor – CIR, rentabilitatea financiară – ROE etc.)
  - 5.9.2. Cel mai favorabil scenariu
    - 5.9.2.1. Supoziții de bază
    - 5.9.2.2. Contul de profit și pierdere/bilanțul la nivelul grupului
    - 5.9.2.3. Indicatori financiari cheie la nivelul grupului (RAROC, ca referință pentru criteriile interne aplicate pentru calcularea rentabilității capitalului ajustată la riscuri, indicatorul de eficiență a costurilor – CIR, rentabilitatea financiară – ROE etc.)

- 5.9.3. Cel mai defavorabil scenariu – în cazul în care un test de simulare a situației de criză¹ a fost realizat și/sau validat de către autoritățile naționale de supervizare, trebuie prezentate metodologiile, parametrii și rezultatele acestui test⁽¹⁾.
- 5.9.3.1. Supoziții de bază
- 5.9.3.2. Contul de profit și pierdere/bilanțul la nivelul grupului
- 5.9.3.3. Indicatori financiari cheie la nivelul grupului (RAROC, ca referință pentru criteriile interne aplicate pentru calcularea rentabilității capitalului ajustată la riscuri, indicatorul de eficiență a costurilor – CIR, rentabilitatea financiară – ROE etc.)
6. Repartizarea obligațiilor – contribuția instituției financiare și a altor acționari la restructurare (valoarea contabilă și economică a titlurilor de participare)
- 6.1. Limitarea costurilor aferente restructurării la costurile necesare pentru restabilirea viabilității
- 6.2. Limitarea valorii ajutorului (inclusiv informații privind eventualele dispoziții referitoare la limitarea distribuirii de dividende și plății de dobânzi la împrumuturile subordonate)
- 6.3. Asigurarea unei contribuții proprii semnificative (inclusiv informații privind mărimea contribuției din partea acționarilor sau a creditorilor subordonați)
7. Măsuri de limitare a denaturării concurenței
- 7.1. Justificarea sferei de cuprindere a măsurilor în perspectiva valorii și efectului ajutorului de stat
- 7.2. Măsuri structurale, inclusiv propuneri privind planificarea și stabilirea termenelor pentru dezinvestirea activelor sau cedarea filialelor/sucursalelor sau alte măsuri de remediere
- 7.3. Angajamente privind comportamentul, inclusiv evitarea marketingului de masă care invocă ajutorul de stat drept un avantaj în materie de concurență
8. Monitorizarea (intervenția eventuală a unui administrator împuternicit – trustee)
-

⁽¹⁾ Testele de simulare a situațiilor de criză trebuie să se bazeze, în măsura posibilului, pe parametri comuni conveniți la nivel comunitar (precum metodologia dezvoltată de Comitetul supervisorilor bancari europeni) și, dacă este cazul, să fie adaptați la circumstanțele specifice țării și sectorului ei bancar. Dacă este necesar, ar putea fi, de asemenea, luate în considerare teste de simulare a unor situații inverse sau alte exerciții echivalente.

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII EUROPENE

COMISIE

Rata de schimb a monedei euro ⁽¹⁾

18 august 2009

(2009/C 195/05)

1 euro =

Moneda	Rata de schimb	Moneda	Rata de schimb		
USD	dolar american	1,4101	AUD	dolar australian	1,7116
JPY	yen japonez	134,12	CAD	dolar canadian	1,5606
DKK	coroana daneză	7,4433	HKD	dolar Hong Kong	10,9302
GBP	lira sterlină	0,85660	NZD	dolar neozeelandez	2,0985
SEK	coroana suedeză	10,2375	SGD	dolar Singapore	2,0450
CHF	franc elvețian	1,5207	KRW	won sud-coreean	1 762,49
ISK	coroana islandeză		ZAR	rand sud-african	11,3450
NOK	coroana norvegiană	8,6735	CNY	yuan renminbi chinezesc	9,6365
BGN	leva bulgărească	1,9558	HRK	kuna croată	7,3093
CZK	coroana cehă	25,568	IDR	rupia indoneziană	14 133,00
EEK	coroana estoniană	15,6466	MYR	ringgit Malaiezia	4,9882
HUF	forint maghiar	272,66	PHP	peso Filipine	68,047
LTL	litas lituanian	3,4528	RUB	rubla rusească	45,1050
LVL	lats leton	0,7002	THB	baht thailandez	48,021
PLN	zlot polonez	4,1645	BRL	real brazilian	2,6281
RON	leu românesc nou	4,2188	MXN	peso mexican	18,2467
TRY	lira turcească	2,1117	INR	rupie indiană	68,8060

⁽¹⁾ Sursă: rata de schimb de referință publicată de către Banca Centrală Europeană.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN
DOMENIUL CONCURENȚEI

COMISIE

Notificare prealabilă a unei concentrări
(Cazul COMP/M.5604 – Dong/Kom-Strom)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2009/C 195/06)

1. La data de 12 august 2009, Comisia a primit o notificare a unei concentrări propuse în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, prin care întreprinderea Dong Naturgas A/S, controlată de Dong Energy A/S („Dong”, Danemarca), dobândește, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din regulamentul Consiliului, controlul asupra întregii întreprinderi Kom-Strom AG („Kom-Strom”, Germania), prin achiziționare de acțiuni.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- în cazul întreprinderii Dong: explorare și producție de gaze naturale și petrol, generare de energie electrică, schimburi comerciale cu energie și comercializare de energie în Danemarca și Europa de Nord,
- în cazul întreprinderii Kom-Strom: furnizare de energie (cu ridicata și schimburi comerciale) în Germania.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului (CE) nr. 139/2004. Cu toate acestea nu se ia o decizie finală în această privință.

4. Comisia invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisie în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei prin fax (+32 22964301 sau 22967244) sau prin poștă, cu numărul de referință COMP/M.5604 – Dong/Kom-Strom, la următoarea adresă:

Commission européenne
Direction générale de la concurrence
Grefe des concentrations
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1.

Notificare prealabilă a unei concentrări
(Cazul COMP/M.5421 – Panasonic/Sanyo)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2009/C 195/07)

1. La data de 11 august 2009, Comisia a primit o notificare a unei concentrări propuse în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, prin care întreprinderea Panasonic Corporation („Panasonic”, Japonia), dobândește, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din regulamentul Consiliului, controlul asupra întregii întreprinderi Sanyo Electric Co., Ltd. („Sanyo”, Japonia), prin licitație publică.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- în cazul întreprinderii Panasonic: dezvoltarea, producerea și comercializarea de produse audiovizuale și de comunicații, electrocasnice, componente și dispozitive electronice (inclusiv baterii), produse industriale și de alt tip,
- în cazul întreprinderii Sanyo: dezvoltarea, producerea și comercializarea de bunuri de consum, echipament comercial, componente electronice (inclusiv baterii), echipament industrial de logistică/întreținere.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului (CE) nr. 139/2004. Cu toate acestea nu se ia o decizie finală în această privință.

4. Comisia invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisie în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei prin fax (+32 22964301 sau 22967244) sau prin poștă, cu numărul de referință COMP/M.5421 – Panasonic/Sanyo, la următoarea adresă:

Commission européenne
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1.

**Prețul abonamentului în 2009
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)**

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 000 EUR pe an (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe lună (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	700 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	70 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	40 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	500 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	360 EUR pe an (= 30 EUR pe lună)
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

(*) Preț cu amănuntul:

- până la 32 de pagini: 6 EUR
- de la 33 la 64 de pagini: 12 EUR
- peste 64 de pagini: preț fixat după caz

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un „Anunț pentru cititori” inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Publicațiile destinate vânzării, editate de Oficiul pentru Publicații Oficiale ale Comunităților Europene, pot fi procurate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă un acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>